

ENTREVISTA

Joan Garrido García

Actor, director escènic i fundador de la companyia Milnotes

Joan Garrido García (Granollers, 1982) és un apassionat del món de l'espectacle. Actor, productor i director escènic, des de fa més de dues dècades impulsa la formació i la producció teatral a Catalunya, vinculant arrels, art i territori. L'any 2000 va fundar la companyia Milnotes, que enguany celebra el 25è aniversari, i fa onze anys va fundar l'escola d'arts escèniques a Granollers, l'Espai Milnotes, on imparteix teatre i teatre musical a infants, joves i adults. Garrido és, també, director artístic de la companyia i participa com a actor i tenor en muntatges d'èxit com *La Corte del Faraón*, o la recentment estrenada *Cançó d'amor i de guerra*.

JORDI RIBÓ

Enhorabona per aquest any de celebracions a Milnotes.

Celebrem vint-i-cinc anys de la companyia i onze de l'escola. Milnotes neix d'un grup de joves amics i actors de Granollers: en Dani Bernabé, en Daniel Pérez... Vam començar amb *Els Pastorets* de Folch i Torres al Teatre Bellavista i, de mica en mica ens vam anar engrescant fins a crear la companyia i, amb el temps, vam professionalitzar-nos. El 2010 vam estrenar *La Corte del Faraón* amb la Lloï Bertran, al Teatre Auditori de Granollers i, posteriorment, al Teatre Victòria. I el 2014 vam decidir obrir l'escola i transmetre la nostra passió pel teatre a les noves generacions.

Com neix la teva passió pel món de l'espectacle?

Casualment, amb la sarsuela, per això li tinc tanta estimació. La meva tieta cantava al cor de l'Aula Lírica. Vaig començar a cantar-hi amb nou anys, i vaig quedar hipnotitzat per la màgia del teatre quan vam estrenar al Centre Cultural de Granollers. Després vaig fer *Els Pastorets*, i vaig descobrir l'escola d'en Frederic Roda, i la Txell Roda, que per a mi ha estat la meva mare teatral. Més endavant, vaig fer estudis d'interpretació al Taller Teatre-Escola de Granollers i a l'Institut del Teatre. I, molt jovenet, ja vaig entrar com a tenor còmic a la Companyia Lírica de Barcelona, dedicada a la sarsuela.

Com va ser aquesta experiència?

Tenia disset anys i em vaig trobar al Teatre Apolo fent fins a vuit sarsueles en un mes, cada setmana es canviava de funció. Va ser increïble. Vaig treballar-hi nou anys.

Joan Garrido al restaurant social El Gato Verde, al Teatre Auditori de Granollers

Vaig recórrer les Espanyes, portant les sarsueles a diferents festivals, fins i tot a Romania... Durant tots aquells anys vaig aprendre moltíssim. I, finalment, vaig voler evolucionar i revolucionar el gènere de la sarsuela. La gent jove no la coneix, a Catalunya no es valora prou i, en el fons, és el nostre patrimoni cultural, és la nostra òpera. Quan fem gira per Espanya, omplim tots els teatres. I, tot i que a Granollers sempre fem ple, a Catalunya ens costa una mica més. Per això, he volgut fer *Cançó d'amor i de guerra*, per reivindicar i promoure la sarsuela a Catalunya.

“Vaig voler evolucionar i revolucionar el gènere de la sarsuela. La gent jove no la coneix, a Catalunya no es valora prou i, en el fons, és el nostre patrimoni, és la nostra òpera”

Hi ha moltes companyies de sarsuela?

Ara mateix som set companyies a tot Espanya, i som l'única companyia professional de sarsuela a Catalunya. Recentment, hem fet una federació i estem picant pedra al Ministeri de Cultura per reclamar més suport i no deixar perdre aquest gènere que és patrimoni de la humanitat. De sarsueles catalanes n'hi ha més de 3.000 i són peces meravelloses.

Per això celebren l'aniversari amb *Cançó d'amor i de guerra*?

Vam fer aquesta tria per passió i per reivindicar la sarsuela catalana, ja que n'havíem fet moltes, però sempre en castellà. Volíem defensar el primer musical de la nostra història, de la nostra terra... I també l'hem triat perquè defineix molt bé aquests vint-i-cinc anys de Milnotes. La *cançó d'amor* recull la nostra passió pel teatre i per la música; i *guerra*, la que hem tingut per mantenir tot això...

“Em sento molt realitzat amb el que faig. Per mi no és una feina, és una forma de vida. Visc d'allò que m'agrada”

No ens oblidem que hem passat una pandèmia i moments de dificultats econòmiques... La clau està en la passió, la tenacitat i el treball en equip. Estic molt agraït a tota la família de Milnotes.

No podríem fer tot el que fem sense en Dani Bernabé, actor de la companyia; en Daniel Pérez, director musical; la Neus, de sastreria; i el meu company, Thommy, dissenyador gràfic i creatiu artístic... amb ell tot ha pres una altra dimensió.

Heu fet molts projectes i molt variats al llarg dels anys.

Som molt propers, no diem mai que no i hem fet una mica de tot. Des de teatre social, el projecte de la Generalitat de Catalunya per a les revetlles de Sant Joan —ja fa set anys que fem aquesta gira—, espectacles infantils, teatre de cabaret, o les *Divas* —un èxitàs brutal des que vam estrenar a la pandèmia i ja portem més de cent funcions... I ara molt contents per la gira de *Cançó d'amor i de guerra*; hem tancat moltes funcions i anem a teatres molt importants. També hem entrat al programa Platea del Ministeri de Cultura i marxem de gira amb *El Dúo de la Africana*, per tot Espanya.

I com valoren el projecte de l'escola de teatre?

A l'escola ara mateix hi ha 134 alumnes i hi treballen sis professors fixos. Molt maca tota la canalla que puja. A l'escola Milnotes som una família, on la gent col·labora i participa. Donem l'oportunitat a l'alumnat avançat de participar en els nostres projectes i endinsar-se en el món laboral amb la companyia.

També teniu Milnotes Produccions i la Sastreria.

Quan comencem a fer més produccions, necessitem llogar molt vestuari i hi ha un moment que em dic: per què lloguem tant si al final sempre en necessitem? A l'inici de *La Corte del Faraón* tenia tot el vestuari al garatge del meu pare... Sempre hem tingut un fons d'armari bastant gran, però va arribar un moment en què la Sastreria Gràcia, de Barcelona, i el Teatre del Sol, de Sabadell, van tancar i vam incorporar el seu estoc. Actualment tenim unes 20.000 peces i també ens vam quedar els decorats. Tenim un fons d'armari i d'escenografia brutal, a Granollers i a Manlleu.

Destacaries algun projecte de la trajectòria de Milnotes?

És fa difícil, tot són com fills. Tot i així, m'emociono quan el 2009 perdo la meva mare i em bolco amb el procés creatiu de *La Corte del Faraón*. Vaig passar el dol creant, va ser un recurs per superar la seva pèrdua. No sé d'on vaig treure les forces, crec que em venien directament de dalt, i per això el muntatge va sortir

Estrena de *Cançó d'amor i de guerra* al Teatre Auditori de Granollers amb membres de la Companyia Milnotes, l'Esbart Dansaire, el Cor Arpeggi i l'Aula Lírica

tan meravellós. També em va donar molta satisfacció *La del Manojó de Rosas*, un espectacle de sarsuela pin-up, del qual se'n parla a tot Espanya. Hem revolucionat la sarsuela. Som atrevits i hem renovat l'estètica del gènere.

Amb què et quedes més de la teva feina?

Em sento molt realitzat amb el que faig. Per mi no és una feina, és una forma de vida. Visc d'allò que m'agrada. Hi dedico moltíssimes hores, però és com si no treballés, és tot felicitat. Tot l'equip passem moltes hores junts, sense adonar-nos-en, fent el que ens agrada i traspasant la nostra passió al públic. M'hauria encantat tenir nens, però al final has de triar, has de prendre una decisió de vida. I els meus nens són l'escola, el teatre...

“Ens sentim molt estimats pel públic granollerí i estic molt content per la bona acollida de l'estrena de *Cançó d'amor i de guerra*”

Et sents ben acollit pel públic granollerí?

Granollers és casa meva. Vaig estudiar al Granullari, al Carles Vallbona i vaig fer interpretació amb en Frederic Roda. Ens sentim molt estimats pel públic granollerí i estic molt content per la bona acollida de l'estrena de *Cançó d'amor i de guerra*, amb totes les entrades venudes en les dues funcions.

Com t'imagines el futur de Milnotes?

Fent obres teatrals i musicals amb la mateixa passió que fins ara... Tenim projectes de futur com poder estrenar una versió d'un musical alemany que no ha estat traduït i no ha arribat a Espanya. Espero que la gira de *Cançó d'amor i de guerra* vagi molt bé i tingui tan bona acollida arreu com la que ha tingut a Granollers.